

Mindretallet (Brandes og Christiansen) anser det for rettest i Diebliffet at indskrænke sig til en saadan Vædring i Straffelovens § 10, ved hvilken Henrettelsesmaaden forandres, men anser det for unødvendigt samtidig at strife til en Ophævelse af den fuldstændige Offentlighed ved Dødsstraffens Juldbyrdelse. De Forhold, under hvilke den sidste Henrettelse — der dog har været Foranledning til Omsæt om en Reform paa dette Omraade — har fundet Sted, synes i høi Grad at tale for, at en saa vigtig Omordning opsættes. Mindretallet tvivler om, at den indskrænkede Offentlighed, som Lovforslaget vilde indføre gennem Straffelovens § 10, og hvorom nu Udvalgets Flertal mere passende vil træffe Be-

stemmelse gennem en særlig Lov, vil være saa betryggende for Retsbevidstheden, som man bør forlange ved den betydningfuldste, fra alle andre Straffe væsensforskjellige Straf, hvormod her er Tale. Vi antage, at Misbrug ikke vil kunne forebygges og at skadelige Forestillinger om Straffens Anvendelse og Udførelse let ville kunne udbredes i Befolkningen; særlig ville vi fremhæve det Uheldige ved den indskrænkede Offentlighed paa Tiber, hvor der hersker stærk politisk Bevægelse. Som Følge heraf foreslaar Mindretallet, at Lovforslaget affattes saaledes:

§ Straffelovens § 10 ændres Ordret „Dye“ til „Faldøge“.

Brandes.

Christiansen.

Goos.

H. S. Hansen,

Sekretær.

H. Holm.

Suel.

Klein,

N. S. Larsen,

Thorup.

Ordfører.

Formand.